

1. Hội Cựu Quân Nhân VN :
P.O. Box 2451
New Orleans, LA. 70176-2451
2. Gia Đình Mũ Đỏ VN
P.O. box 3162
Santa Clara, CA. 95055
3. Cựu sĩ quan Trữ bị Thủ Đức khóa 7
P.O. Box 3162
Santa Clara, CA. 95055
4. Chi hội TQLC VN tại California
9196 Bolsa Ave.
Westminster, CA. 92683
5. Hội ái hữu KQVNCH tại Pháp :
45 rue de Bellechasse
Paris 75007
France
6. Department of Defense
The Pentagon
Washington DC. 20301
7. Department of the Army
The Pentagon
Washington DC. 20310
8. Department of The Air Force
The Pentagon
Washington DC. 20330
9. Department of the Navy
The Pentagon
Washington DC. 20350
10. Hội Cựu Chiến Sĩ VN
P.O. Box 4286
Hayward, CA. 94540

Vì tòa báo không có sẵn bản danh sách chính thức nên không thể tra lại văn thư của quý Hội được. Cần bản danh sách này tôi gửi cho có vài tư cách cá nhân và thân.

Nov 5, 85

Có Thư

Hồi này, cứ vào dịp cuối năm là tôi bận việc quá nên mãi tôi nay mới có thể gửi cho cô này địa chỉ mà cô cần. Vì không có sẵn bản danh sách chính thức của Hội toàn nên tôi chỉ có thể gửi cho cô những tên và địa chỉ của một số Hội toàn đã đăng trong mục Sinh hoạt Việt kiều và mục 1001 Thái mầu mà thôi.

Vì còn đang bận lo cho cái số báo cuối năm nên mỗi khi cần hỏi vào gì, cô cứ gửi văn thư chính thức thì tôi báo, còn chen thoại thì chỉ nên gọi chung trên thoại nhà sau đây sau 6 giờ chiều mỗi ngày: 379-0414.

Phạm C



HỘI GIA ĐÌNH TÙ NHÂN CHÍNH TRỊ VIỆT NAM

FAMILIES OF VIETNAMESE POLITICAL PRISONERS ASSOCIATION

P.O. BOX 5435, ARLINGTON VA 22205-0635

TELEPHONE: 703-998-7850

Hội Đồng Quản Trị Board of Directors

KHUC MINH THO
TRẦN KIM DUNG, MS
NGUYỄN XUÂN LAN, MA
TRINH NGOC DUNG, MA
NGUYỄN QUỲNH GIAO
TRẦN THỊ PHƯƠNG
HUỲNH KIM CHI
DUONG MỸ-LINH SOLAND
MRS LÊ VĂN HUNG

Ban Chấp Hành T.U. Executive Board

KHUC MINH THO
President
TRẦN KIM DUNG, MS
Vice-President
NGUYỄN QUỲNH GIAO
Vice-President
TRINH NGOC DUNG, MA
Secretary General
NGUYỄN XUÂN LAN, MA
Deputy Secretary
TRẦN THỊ PHƯƠNG
Treasurer
HUỲNH KIM CHI
Deputy Treasurer

Cố Vấn Đoàn Advisory Committee

DUONG MỸ-LINH SOLAND, Esq.

Arlington, ngày 23 tháng 9 năm 1985

Kính gởi Ông NGUYỄN THANH HOÀNG
Chủ Nhiệm Báo Văn Nghệ Tiền Phong
15 North Highland Street
Arlington, VA. 22201

Thưa Ông Chủ Nhiệm:

Hội Gia Đình Tù Nhân Chính Trị Việt Nam nhận được rất nhiều thư của các tù nhân ở Việt Nam và các trại Tỵ Nạn để xin giúp liên lạc hoặc tìm các cấp chỉ huy và các cố vấn Mỹ để xin sự xác nhận.

Xin Ông Chủ Nhiệm vui lòng cho chúng tôi các địa chỉ :

- Các Hội Đoàn Việt Nam liên quan đến các binh chủng của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa và Quân Đội Mỹ.

Thành thật cảm ơn Ông Chủ Nhiệm và Ban Biên Tập đã giúp cho Hội trong công việc giúp đỡ những người tù nhân kềm mảy mẩn này. Ngoài ra Hội cũng xin cảm ơn quý Báo trong mục "Nhân Tin" đã giúp cho Hội tìm được rất nhiều thân nhân và bạn bè của các tù nhân ở Việt Nam cũng như ở các trại Tỵ Nạn.

Câu chúc quý Báo luôn mạnh tiến trên con đường phục vụ cho đồng bào.

Kính,

Khúc Minh Thở
Chủ Tích

Chi Thơ

22 Oct 87

Tôi gửi cho chi hai bài thơ như đã hứa. Tên
trình bày bài thơ của Nguyễn Chí Thiện trước và
bài của M.Đ. H. T. sau thì mới hợp lý - và để nghị
lựa một ghim vào nó

ngân mãi đi loan cho người nghe xức động.
Chúc Thanh công.

nam c

ÔM ĐAU KHÔNG THUỐC

Ôm đau không thuốc, không gì
Chuyên thông thường đó nói chi thêm nhiều!
Bác nằm liền sát cầu tiêu
Mùi phân nước gạo sống chiếu nóng hôi
Bác đi, Bác sắp chết rồi
Bác không còn sức để ngồi được lên
Bác nằm thoi thóp khe rãnh
Bát cơm ngô, bát rau dền đặt bên
Bác thêm một miếng đường phen
Nhà giam Cộng sản bác quên bác từ
Trưa nay cái chết lù lù
Tối khiêng bác - khối hận thù ngàn thu!

(1968)

CẢNH TỰ NHÂN TRONG TRẠI TỰ CS

CHÚNG TÔI SỐNG

Chúng tôi sống giữa lòng thung lũng
Bốn bên là rừng núi bọc vây quanh
Ở rúc chui trong mây dầy nhà tranh
Đầy rệp muỗi, đầy mồ hôi, bóng tối
Bệnh tật cho nhau, đời ôi hết lối
Tuyệt vọng ngấm dân, hồn xác tả tơi
Bao đây là kiếp sống của con người
Của trâu, chó? So làm sao, quá khổ!
Làm kiệt lực nếu không đây trời đó
Ôm ngời rên, bóng súng thúc vào lưng
Bỏn lại ư? Hãy cứ coi chừng

Xà lim tối, chân cùm dập nát !
 Lũ chúng tôi triền miên đói khát
 Đánh liều xới đất cả củ cây rừng
 Bữa cơm xong mà cứ tưởng chừng
 Chưa có một thứ gì trong ruột cả !
 Đêm nằm mơ, mơ toàn mỡ thịt cá
 Ngày làm người vô cả vỏ khoai lang
 Có ai ngờ thăm thẳm chốn rừng hoang
 Đang cắt đầu dân lành hàng chục vạn
 Và sát hại bằng muôn ngàn thủ đoạn
 Vừa bạo tàn, vừa khôn nạn, gian ngoan
 Biết bao người chết thảm chết oan
 Chết kiệt ly, chết thường hãn, sốt rét
 Chết vì nuốt cả những loài bọ rết
 Vì thuốc men, tro bíp khỏi hải
 Chết từ bốt lột một không hai
 Biết bao cảnh, bao tình, quẩn quại !
 Có những kẻ thân hình thảm hại
 Phôi ho lao thổ huyết vẫn đi làm
 Lời kêu xin phân giải chỉ thêm nhăm
 Phong y tế đủ hơn phong mặt thảm !
 Những cơn bệnh bùng vãng hay nhột xám
 Bước khập khừ như bóng quỷ hồn ma
 Buồn thay cho cảnh sống xa nhà
 Vô con mắt, thân mòn, còn đồn đã
 Nỗi đau khổ nói làm sao hết cả
 Đời tử nhân xiết bao nhục nhã
 Có những buổi mưa rồi tắm táp
 Vác áo quần ra đứng cả ngoài sân
 Lũ công an lục soát toàn thân
 Thu đốt cả vật tôi cần — miếng dẻ !
 Cự Mac đi, cự là đồ chó đẻ
 Thiên đường Cự hứa như thế kia a ?
 Có những người đau ốm cũng không tha
 Cứ bắt đứng dầm mưa cho ướt sũng !
 Tôi mới sống trong lòng thung lũng
 Non gần một tháng nay thôi
 Nhưng mùa đông sắp đến kia rồi
 Cái đói sẽ kèm thêm cái rét
 Khó cực còn gặp mấy lên đây ?

(1962)

AI TRỞ VỀ XỨ VIỆT

Minh Đức Hoài Trinh

Ai trở về xứ Việt
Nhấn dùm ta người ấy ở trong tù
Nghe đâu đây vang giọng hồn rên xiết
Dài lắm không? - Đẳng đẳng mấy mùa thu.

Ai ~~ở~~ về xứ Việt
Thăm dùm ta người ấy ở trong tù
Cho ta gửi một mảnh trời xanh biếc
Thay dùm ~~ta~~ màu trời ngục âm u
Các bạn ta ơi, bao giờ được thả?
Đến bao giờ ăn được bát cơm tươi?
Được lắng nghe tiếng chim cuội trong gió lá?
Đến bao giờ, bao giờ, hồn uất mới nguôi?

Người bạn tù ơi, ta không quên đâu
Nhớ hôm xưa nhìn đôi tay cùm xích
Hàng sông xưa chia cách vạn tình lâu
Ai tra tấn nghe lòng ai kìm chích.

Ai trở về xứ Việt
Ta gửi về theo một ít tử do
Và nhiều lắm, nhiều nhớ thương tha thiết
Đến cửa ngục tù chia bớt chút buồn lo
Còn bạn nữa, biết nhau từ thuở ấy
Ta sẽ về đón ở cửa âm u
Trời sẽ đẹp mùa xuân hồng biết mấy
Đầu ngoài kia mây có chịu mùa thu.

29-10-87

Chị Thơ

Anh Ngọc cho biết là chị cần bản dịch bản
thơ của vợ chị Thiện, tôi gửi sang cho chị.
Đây là bản dịch của anh Lê Tuấn, người chủ
cuộc thi dịch tập thơ của vợ chị Thiện do VNTH
tổ chức năm 1985.

Bản dịch tầm thường lắm, không có gì là hay
ho cả, vì năm đó, tôi đang đi cho Tòa báo
ở trong ban Giám khảo nên tôi biết rõ việc
này. Nhưng chỉ cần cho Mỹ họ biết qua một
chúng bài thơ mà thôi nên chị có thể đăng
mấy bài cho tờ sang để cho khách Mỹ xem.

Còn bài thơ kia chị có thể nhờ người
nào đó dịch tóm lược cũng được, vì không có gì
khó khăn lắm, tôi sẽ bản nhữn về qua,
không có đủ thì gửi dịch tóm chị được.

Mum

You lusted for a lump of brown sugar
 In the communist jail, you forgot you were a prisoner;
 This noon, the death comes
 And takes you away - A mass of eternal abomination !

(1968)

WE LIVE

We live in the bottom of the valley
 Surrounded by forest and mountains
 We live like the rats in the huts roofed with palm leaves
 With bedbugs, mosquitoes, sweat and darkness in abundance.
 We give each other sickness, oh life at the dead end
 Despair soaks in, bodies and souls tattered
 They say this is the life of man
 What about that of animal ? No comparison, ours are drearier!
 Working till exhaustion, otherwise your hands and legs will be put in irons

Moaning in sickness, you'll be struck by the gun's barrel
 Being stubborn ? You know what'd happen
 In the dark cell, your legs'll be crushed by the shackles.
 We are perpetually in hunger
 So hungry that we gobble down even wild roots,
 After a meal, one would wonder
 If one has had anything that can be called food .
 At night we dream, a dream of fish and meat
 During the day, some even scoop potato's peel to eat;
 Nobody knows that in the heart of the dense forest
 The Party's concealed thousands of innocent people,
 Genocide is carried out in earnest
 So cunning, so wicked and base, so brutal .
 How many have died the unjust deaths
 Died of typhoid, of malaria, of dysentery.
 Died of medicine, a grotesque hypocrisy ;
 So superlative is the prison's ~~usage~~ usage of its inmates

There are people whose bodies are ~~maimed~~ emaciated
~~spitting~~ Blood out from their battered lungs, yet they labor still,
 The woeful cry for mercy is blatantly rejected
 The infirmary is more cruel than the police's torture cell !
 The sick ones with their skins dead gray or pale yellow
 Stagger around like the ghosts' shadows
 Far from homes, they live in sorrow
 Their loved ones were lost, their bodies worn, yet they still take the brutal blows.

> X Died after having swallowed the worms, the insects !

> What a ~~very~~ pitiful, heartbreaking scene, what an agony !

Nothing can express the pain,
 The prison's life with its humiliations
 There are some days, in the heavy rain
 We carry our belongings to the yard for inspection;
 The police search our bodies from top to bottom
 Confiscate and burn even the most essential thing : The
 cloth for sanitation.

Oh Karl Marx, you are a son of a bitch.
 The paradise you'd promised is like this ?
 Even the sick ones aren't spared
 Drenched in the heavy rain, ~~they're~~ forced to stand there. ✓

Still

I've lived in this valley's bottom for less than a month
 But winter is going to come
 The hunger will be accompanied by the cold
 And the pain and misery will be manifold !
 (1962)

THERE'S NO ESCAPE

There's no escape, only cold and darkness
 The feet, bruised and crippled by the thorns, want to retract
 But there are only dust and ashes behind my back,
 If I turn and walk on them, they would fly up and spread
 And my eyes would be burned and turn red !
 So, neither advance nor withdraw, I stand still
 And watch the trickery time roll by on its wheel
 And hurl high the sickle to raze the flowers of all kinds
 Even the wilted weeds, the thin reeds would not be spared
 I stand there, and with great difficulty, I write
 In the gleam of the ~~flashlight~~ ^{Search} that ~~searchingly~~ ^{pitilessly} glares !
 (1973)

A LETTER FROM HOME

It's been so long , and you didn't write,
 How we have wished to hear from you, mother and I,
 I want to tell you about our family :
 Mother's now near blind, can't see,
 Can't go anywhere, just stays in the house
 As for me, I have become almost senile
 With my trembling legs, I can hardly take a few steps
 Writing a letter. I have to pause a couple of times to rest.
 We wish you could come home and be nearby
 Everytime we thought of you, we cried !